— Насуплю я брови,— говорить зима,—
І вітер з морозом повіє:
Усе скрізь загине — рятунку нема!
Під снігом замре, занімієє.
— А я засміюся,— весна відмовля,—
І сонце пекуче засяє:
Прокинуться луки, ліси і поля,
Усе зацвіте, заспіває.